

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1590/2020
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., кога заступа привремени старатељ ББ из ... и ВВ из ..., које заступа пуномоћник Стојан Илић адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., кога заступа пуномоћник Ивица Јовановић адвокат из ..., ради конституисања службености пролаза, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1896/19 од 30.08.2019. године, у седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1896/19 од 30.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 1896/19 од 30.08.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању П 2440/17 од 15.03.2019. године, обавезани су тужиоци да туженом на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 570.750,00 динара.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 1896/19 од 30.08.2019. године, ставом првим изреке преиначено је првостепено решење, тако што су обавезани тужиоци да туженом на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 205.250,00 динара. Ставом другим изреке одбијени су захтеви тужилаца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неосновани.

Против решења донетог у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и прекорачења тужбеног захтева, са предлогом да се о ревизији одлучује, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 2. тог закона, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу

члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом туженог се напада одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретног спора. Поред тога, нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о висини трошкова поступка, имајући у виду да судови о трошковима одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија туженог изјављена против ове врсте одлуке, која представља споредно тражење није дозвољена. Ревизија није дозвољена ни по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да је другостепени суд преиначио одлуку о трошковима поступка, као споредном потраживању.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић